

Дневникъ

(стенографски)

на

XVII^{то} обикновено Народно събрание

Четвърта извънредна сесия

3. засъдание

София, петъкъ, 4 октомври 1918 година

(Открыто отъ прѣдседателя д-ръ Д. К. Вачовъ въ 3 ч. и 30 м. слѣдъ пладне)

Прѣдседательтъ: (Звъни) Отъ 242 народни прѣдставители отсътствуваатъ 40; разписали сж се въ списъка 202. Значи има достатъчно число народни прѣдставители, за да може да се разгледа въпросътъ, който е положенъ на дневенъ редъ.

(По списъка отсътствуваатъ слѣднитѣ г. г. народни прѣдставители: Георги Абаджиевъ, Иванъ Багаровъ, Димитъръ Благоевъ, Христо Божички, Александъръ Ботевъ, Костадинъ Василевъ, Илия Вълчевъ, Георги Генковъ, Тодоръ Георгиевъ, Иванъ Гешовъ, Георги Голевъ, Петъръ Даскаловъ, Димитъръ Джанкардашлийски, Георги Димитровъ, д-ръ Димитъръ Димитровъ, Бешко Дуновъ, Станю Златевъ, Белизъръ Каракашевъ, Илия Карапаневъ, Илия Кирковъ, Маринъ Ковачевъ, Иванъ Колевъ, Иванъ Костовъ, Ангелъ Кундалевъ, Тодоръ Лукановъ, Александъръ Механджийски, Константинъ Николовъ, Стоянъ Омарчевски, Тодоръ Петровъ, Георги Поцковъ, Христо Радойковъ, Андрей Садразановъ, д-ръ Никола Сакаровъ, Гурко Серафимовъ, д-ръ Никола Стойчевъ, Исаиаилъ Хакмбай, Ненко Храновъ, Коста Ципорановъ, Стоянъ Чешмежиевъ и Христо Янковъ)

Прѣди това имамъ да направя нѣколко съобщения.

Постъпило е писмо отъ прокурора при Софийския воененъ полеви сѫдъ, съ което иска разрѣщение да се даде подъ сѫдъ народниятъ прѣдставителъ г. Александъръ Механджийски.

Сѫщо така постъпило е писмо отъ прокурора при Старозагорския воененъ полеви сѫдъ, съ което иска разрѣщение да се даде подъ сѫдъ народниятъ прѣдставителъ г. Коста Ципорановъ.

Съгласно правилника, книжата по тия две искания ще отидатъ въ комисията по Министерството на правосѫдие.

Постъпили сж заявления отъ народнитѣ прѣдставители г. г. Тодоръ Лукановъ и Георги Димитровъ, съ които искаятъ да бѫдатъ освободени отъ затвора.

Съ тия две заявления народното прѣдставителство ще се занимае въ слѣдующето засъдание.

Постъпили сж заявления за отпуски.

Софийскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Димитъръ Благоевъ иска 7-дневенъ отпускъ, по болестъ, начиная отъ 30 т. м. Разрѣшенъ му е.

Пловдивскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Георги Абаджиевъ, вследствие болѣдуване отъ испанска болестъ, моли да му се разрѣши 6-дневенъ отпускъ. И нему е разрѣшенъ.

Русенскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Станю Златевъ, сѫщо по болестъ, иска два дена отпускъ за 4 и 5 т. м. И нему е разрѣшенъ.

Старозагорскиятъ народенъ прѣдставителъ г. д-ръ Еню Разополовъ, поради заболѣване, моли да му се разрѣши 5-дневенъ отпускъ, начиная отъ 30 т. м. И нему е разрѣшенъ.

Видинскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Тодоръ Петровъ, сѫщо по болестъ, моли да му се разрѣши 2 дена отпускъ, за 4 и 5 т. м. Разрѣшава му се.

Плевенскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Белизъръ Каракашевъ, по причина на болестъ, моли да му се разрѣши 7-дневенъ отпускъ. И нему е разрѣшенъ.

Врачанскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Никола Ненчовъ съ заявление моли да му се извини отожествието на 30 м. м., защото не му е било съобщено, че ще се открие Събранието, вслѣдствие на което не е могълъ да пристигне. Извинява му се.

Видинскиятъ народенъ прѣдставителъ г. д-ръ Димитъръ Димитровъ съ телеграма иска 5-дневенъ отпускъ, понеже нѣмало прѣвозни срѣдства. Разрѣшава му се.

Ломскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Тодоръ Митевъ съ телеграма иска да му се разрѣши 2 дена отпускъ, за 30 м. м. и 1 т. м., понеже не му е било съобщено отъ надлежнитѣ власти, че се открива Събранието. Разрѣшава му се.

Слѣдъ туй пристигнаше къмъ дневния редъ.

На дневенъ редъ е изложението на г. министъръ-прѣдставителя върху положението изобщо на страната и специално на причините за поискване примире и миръ и върху самитъ прѣговори досежно примирието и мира.

Има думата г. министъръ-прѣдседателътъ.

Министъръ-прѣдседателъ А. Малиновъ: Г. г. народни прѣдставители! Тайни въ тая минута нѣма — всичко е ясно. Ние знаемъ какво е положението на бойния театъръ; ние знаемъ и всички скърбимъ дѣлбоко за нещастието, което постигна България; ние знаемъ, че една отъ причините за нещастието, що сполетѣ нашата страна, е и ненаврѣменната съюзничка помощъ. При все това азъ мисля, че народното прѣдставителство ще се съгласи съ мене, че не прѣдставлява толкова важностъ това, що е минало, това, що е история, колкото това, що прѣстои да прави България. Отъ тази гледна точка прѣдложението, което азъ ще има да направя на почитаемото народно прѣдставителство, ще бѫде добрѣ разбрано, и — съмъ дѣлбоко убѣденъ — добрѣ посрѣдничато. Изложението, което азъ имамъ да направя, засъга много въпроси, които не сж само наши. И въ интереса на бѫдящето, въ интереса на това, що ни прѣстои да правимъ, по съображенія отъ външнъ ха-

рактеръ, по съображения отъ вътръшънъ характеръ, е добре моето изложение да бѫде чуто дверимъ затворенимъ.

Г. г. прѣдставители! За менъ, па мисля и за васъ, е важно да знаемъ, що има да правимъ, отколкото да знаемъ въ днешния денъ въ всички детайли причинитѣ на нашата катастрофа — азъ не се боя отъ тази дума — която ополетѣ България. Ние не сме историци, ние сме политици, ние ще искаемъ да творимъ, а не да излагаме историята, и въ името на това творчество, що прѣдстои на всинца ни, въ името на сѫщите върховни интереси на България, на българското племе, е добре дверимъ затворенимъ да изслушате моя докладъ.

Г. г. прѣдставители! лично азъ и моите другари бихме имали личенъ интересъ да дадемъ своите обяснения въ открыто засѣдане, но и въ този случай, както въ всички досега, и се надѣвамъ и по-късно, ние искаемъ да сложимъ личнитѣ интереси по-долу отъ държавнитѣ. Въ името на тѣзи държавни интереси, имайки прѣдъ видъ, че нашиятъ основенъ законъ държи смѣтка на тѣхъ — думата ми е за статия 100 отъ конституцията — азъ права прѣдложение и най-почтително моля Народното събрание да го приеме — да изслуша моя докладъ дверимъ затворенимъ.

Прѣдседателътъ: Има думата г. Василъ Коларовъ.

В. Коларовъ: Г. г. народни прѣдставители! Рѣдко народното прѣдставителство се е събирало да засѣдава при условия, въ които се е събрали българското народно прѣдставителство днес; рѣдко единъ народъ се е намиралъ въ условия, въ каквито се намира българскиятъ народъ днес. Цѣлиятъ български народъ, който се връща отъ бойнитѣ полета, за да се прѣдаде на мирния си трудъ, изпълненъ съ споменитѣ отъ непосрѣдственото минало, жаждущъ, проникнатъ отъ желанието да узнае своеото днешно положение, да обясни причинитѣ на своето поражение, този български народъ, въ лицето на свойте народни прѣдставители, е въ правото си да очаква, щото всичко онова, което засѣга неговото непосрѣдствено минало, което засѣга причинитѣ на неговото поражение, което засѣга въпроситѣ на неговото бѫдеще, да бѫде сложено на разглеждане открыто прѣдъ цѣлия свѣтъ.

Г. Кирковъ: Вѣрно!

В. Коларовъ: Г. г. народни прѣдставители! За какво се касае въ този моментъ? На днешенъ редъ е сложено експозето на г. министъръ-прѣдседателя досежно примирието, склучено съ довчеращнитѣ врагове на България, досежно хода на прѣговоритѣ и задачитѣ, които прѣдстоятъ на българското правителство и българскиятъ народъ въ настоящия моментъ. Е добре, азъ искаямъ да знамъ, когато ще говоримъ за миналото, когато ще говоримъ за причинитѣ, които прѣдизвикаха погрома на българския народъ, неужели може да има тайна? Три години въ тайна управлявахте българския народъ, и затова го доведохте до това положение.

Д. Кърчевъ: Това не е съобразно съ прѣдложението.

В. Коларовъ: И сега, когато ще трѣбва да се констатира погромътъ, когато ще трѣбва да се обяснятъ причинитѣ на този погромъ, вие още веднъжъ искаете да продължите тази политика на мъгла, тази задкулисна игра, тази интоигантска игра, която само зло, само пакости на българския народъ е принесла.

Г. г. народни прѣдставители! Вие искаете да скриете отъ нѣкого нѣщо. Отъ кого?

Ю. Йордановъ: Отъ народа.

В. Коларовъ: Г. г. министъръ искаять да кажатъ нѣщо на васъ, искаять да кажатъ на свойте съучастници, искаять да кажатъ на тѣзи, които сѫ непосрѣдственитѣ причинители на погрома на българския народъ, но не се касае за това. Днесъ българскиятъ народъ има думата, днесъ той трѣбва да говори, днесъ той трѣбва да бѫде освѣтленъ, и ако вие нѣкому дължите смѣтка, ако вие нѣкому имате да дадете обяснения, това е той. Защо ще говорите вие на насъ? Кои сме ние? Ние сме избрани отъ този народъ прѣди петъ години. Ние, тази Камара, не прѣдставляваме днесъ българския народъ, нѣмаме моралното право да говоримъ за задачитѣ на българ-

ския народъ. Вие изиграхте задачата си, вие изиграхте вашата роля. За задачитѣ на българския народъ прѣди всичко българскиятъ народъ трѣбва да говори. Той трѣбва да избере свойте нови избраници, той трѣбва да каже своята дума и чрѣзъ печата, и чрѣзъ събрания, и чрѣзъ избори, и само тѣзи негови избраници, излѣзви изъ него-вата срѣда, слѣдъ като той бѫде посветенъ, слѣдъ като той узнае гибелността на политиката, която го е доведала до това положение, само тѣ може да говорятъ запрѣдстоящите задачи на българския народъ и на неговитѣ правителства. Съ какво морално право вие днесъ ще се занимавате съ бѫдящето? Кой ви дава този мандатъ, кой ви дава това право? И именно затова, защото вие всички чувствувате гризенето на съвѣстта, чувствувате отговорността прѣдъ българския народъ, вие нѣмате кураж да кажете открыто прѣдъ него какво е днесъ неговото положение и на какво се дължи това негово положение. Вие искате даже единствения документъ, отъ който българскиятъ народъ може да узнае за политиката на неговитѣ управници и въ тѣзи критически дни, стенографскиятъ протоколъ, и този документъ да нѣма.

Прѣдседателътъ: Г. Коларовъ! Моля Ви се.

В. Коларовъ: Вие искате да липсва всѣки свидѣтель, всѣки слушателъ вънъ отъ васъ, отговорниците, на изложението, което искате да дадете.

Прѣдседателътъ: (Звѣни) Позволете, г. Коларовъ.

В. Коларовъ: Моля.

Прѣдседателътъ: Чл. 100 отъ конституцията гласи: . . .

В. Коларовъ: Азъ знамъ конституцията, уважаеми г. прѣдседателю.

Прѣдседателътъ: . . . прѣдложението се разглежда дверимъ затворенимъ и се рѣшава отъ присѫтствующите членове, по вишегласие. (Възражение отъ крайната лѣвица) Да ви прочета съдѣржанието на този членъ: (Чете) „Прѣдседателътъ, министъръ, комисаръ, а сѫщо и членове на Събранието, на брой не по-малко отъ трима, могатъ да прѣдложатъ да не се пуштатъ въ засѣдането външни лица. Такова прѣдложение се разглежда дверимъ затворенимъ и се рѣшава отъ присѫтствующите членове, по вишегласие“. Затова ще има да продължите думата си слѣдъ като се обѣрне засѣдането въ тайно.

Възъ основа чл. 100 отъ конституцията, моля публиката да напусне залата. (Протести въ крайната лѣвица)

Давамъ петъ минути отдихъ, докато публиката напусне залата.

(Слѣдъ тайното засѣдание)

Прѣдседателътъ: Обявявамъ засѣдането открито.

Въ тайното засѣдание народното прѣдставителство, като изслуша обяснението на г. министъръ-прѣдседателя, прие съ мнозинство слѣдующия дневенъ редъ: „Народното събрание, слѣдъ като изслуша изложението на министъръ-прѣдседателя по причинитѣ, които доведоха до сключването на примирие съ държавитѣ отъ Съглашението, одобрява поведението на правителството и минава на днешенъ редъ“.

Д-ръ Б. Вазовъ и други: Единодушно се прие.

Г. Кирковъ: (Отъ трибуната) Искамъ да направя една декларация по този поводъ, безъ да говоря. (Протести отъ К. Пастуховъ и отъ лѣвицата)

Прѣдседателътъ: (Звѣни) Г. министъръ-прѣдседателъ прѣдлага да бѫде засѣдането въ петъкъ, съ днешенъ редъ:

Първо, разглеждане исканията на военнитѣ прокурори за сѫдене народнитѣ прѣдставители Александъръ Механджийски и Коста Ципорановъ;

Второ, разглеждане исканията на народнитѣ прѣдставители Тодоръ Лукановъ и Георги Димитровъ да бѫдатъ освободени отъ затвора, за да участвуватъ въ засѣданията на Народното събрание.

Д. Къорчевъ: Искамъ думата.

Прѣдседателътъ: Какво има, г. Къорчевъ?

Д. Къорчевъ: Г. г. народни прѣставители! Правя прѣдложение, прѣдъ видъ на това, че правителството апелира да бѫде свободно прѣзъ днитѣ до слѣдующето засѣданіе, да му дадемъ тая свобода и до 15 октомврий включително да нѣмаме засѣданіе. За тогава да опрѣдѣлимъ дневния редъ. По този начинъ да се слѣе тази сесия съ редовната.

Прѣдседателътъ: Г. министъръ-прѣдседателътъ има дума по този вѣпросъ.

Министъръ-прѣдседателъ А. Малиновъ: Приемамъ туй прѣдложение.

Прѣдседателътъ: Които сѫмъ съгласни съ това прѣдложение, да си вдигнатъ рѣжката. (Мнозинство) Прието.

Вдигамъ засѣданіето.

(Вдигнато въ 8 ч. 45 м. вечеръта)

Прѣдседателъ: Д-ръ Д. К. ВАЧОВЪ

Секретаръ: М. ЗЕЛКОВЪ

Началникъ на Стенографското бюро: Т. ГЪЛѢБОВЪ